

UZASADNIENIE

Powód U. N. S. F. I. Z.w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej I. C. kwoty 2851,60zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania podniósł, iż w drodze umowy cesji zawartej z firmą I. F. S. L.spółką z siedzibą w L. nabył w stosunku do pozwanej wierzytelność i wobec tego dochodzi zapłaty niespłaconej przez pozwaną wierzytelności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 czerwca 2013 r. powód zawarł (...) spółką z siedzibą w L. umowę przelewu wierzytelności. W wykazie wierzytelności objętych cesją widnieje zadłużenie w kwocie wskazanej w pozwie a dotyczące pozwanej.

Dowód:

- wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 03.06.2013 r., k. 5

-odpis listy wierzytelności, k. 8

Sąd zważył, co następuje:

Art. 339 § 1 k.p.c. stanowi, że jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W takim wypadku stosownie do treści paragrafu drugiego powołanego przepisu przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości lub zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W przedmiotowej sprawie Sąd, w oparciu o powołany artykuł wydał wyrok zaoczny. Pozwana mimo prawidłowego wezwania na rozprawę i doręczenia jej odpisu pozwu wraz z załącznikami (pismo dwukrotnie awizowano - fikcja doręczenia z art. 139 k.p.c.) nie stawiła się na wyznaczone posiedzenie, jak również nie złożyła w sprawie żadnych pisemnych czy też ustnych wyjaśnień, a jednocześnie nie wносиła o przeprowadzenie rozprawy w jej nieobecności (art. 340 k.p.c.).

Orzekając zatem co do istoty sprawy, Sąd oparł się na twierdzeniach powoda oraz dołączonych przez niego do pozwu dokumentach, które co do swojej prawdziwości nie budziły uzasadnionych wątpliwości, jednakże równocześnie same w sobie nie dowodziły istnienia roszczenia.

Art. 6 k.c. stanowi, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

O ile powód wykazał fakt zawarcia umowy przelewu wierzytelności, która obejmowała swoim zakresem zadłużenie pozwanej w kwocie wskazanej w pozwie, o tyle w żaden sposób nie udowodnił faktu istnienia zobowiązania w tej właśnie kwocie pomiędzy wierzycielem pierwotnym – (...) SA , a pozwaną, które warunkuje treść ewentualnego stosunku prawnego powoda z pozwaną, a tym samym wpływa na treść merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Powód nie dołączył do pozwu np. umowy z której przedmiotowa wierzytelność ma wynikać, nie przedłożył również żadnych dokumentów, faktur, czy rachunków dowodzących wysokości zadłużenia pozwanej. Swoje roszczenie powód opiera wyłącznie na umowie cesji i dołączonym do niej wykazie wierzytelności, z których wynika tylko tyle, że umowa została zawarta i obejmuje zadłużenie pozwanej w kwocie wskazanej w pozwie.

Sam wykaz wierzytelności i to jeszcze tej treści, przy braku jakiegokolwiek dowodu istnienia zobowiązania pomiędzy pozwaną a cedentem, nie mógł stanowić podstawy uwzględnienia powództwa. Żądanie nie zostało bowiem w ten sposób udowodnione (art. 6 k.c.).